

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk VIII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk VIII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Hoofdstuk VIII

a. De duur van de zondvloed

De vaststelling van de kalender geschiedde in de oude tijd en in het religieuze jodendom tot op de dag van vandaag aan de hand van de maan. Bij het weer zichtbaar worden van deze = de nieuwe maan werd de lopende maand beëindigd en begon een nieuwe maand. Aldus ontstonden maanden van om de beurt 29 en 30 dagen, terwijl de te korte duur om de paar jaar met een extra maand gecorrigeerd werd en wordt. De zondvloed duurde derhalve 364 dagen:

begin zondvloed: 17e van de 2e maand (Gen 7:11)

einde zondvloed: 27e van de 2e maand een jaar later (Gen 8:14)

duur: 10 dagen + (12 maanden = 6 x 59 = 354) = 364 dagen

- oftewel **365 dagen** met de dagen van in- en uitgaan meegerekend:

van vandaag tot morgen gerekend is één dag en de dagen zelf meegerekend zijn twee dagen

Met de leeftijd van Henoch naar het aantal dagen van het zonnejaar = 365 jaar wordt weergegeven dat in iedere tijd met God wandelende mensen zijn te vinden (=> 5e hfdst) en zo geeft de duur van de zondvloed naar het aantal dagen van het zonnejaar ook de zondvloed als altijd alom aanwezig zijnde weer. Niet treft zij en niet trof zelfs *de* zondvloed (=> onder) de mensheid als geheel, maar steeds treft zij de van iedere gerechtigheid weggeraakte individuele mens en de van iedere rechtvaardige verstoken geraakte groepsverbanden van mensen. Zo maakt voor wat het laatste betreft het marchanderen van Abraham met God omtrent het lot van Sodom en Ghomorra (Gen 18:23 ff) duidelijk dat er geen rechtvaardigen meer in deze steden waren en daarom de ondergang onvermijdelijk werd. Zonder geest individueel of zonder nog mensen van geest collectief doet niets meer voor algeheel wegglijden behoeden en wordt minstens qua bewustzijn het verdwijnen in de wateren van de tijd onvermijdelijk. Met de "volledige tijd van 365 dagen van zondvloed" wordt dan ook een eerste volledige heilsgeschiedenis van redding en van ondergang in de thora afgesloten om wordt daarna met eenzelfde heilsgeschiedenis in meer uitgebreidere vorm begonnen. Dezelfde geschiedenis wordt herhaald:

"de geschiedenis herhaalt zich steeds"

- en wel van begin af aan:

(Gen 1:1): בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ **2701**
In het begin schiep de Eeuwige de hemelen
en de aarde

(Gen 8:14): ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ **2701**
en in de maand de 2e op de 17e dag van de maand was
droog geworden de aarde (= einde van de zondvloed)

In plaats van Enos zou nu Nimrod met zijn toren van Babel de vermenging = Babel brengen (=> 11e hfdst) en met de ondergang van Sodom en Ghomorra zou de zondvloed zich opnieuw alhoewel nu plaatselijk voltrekken. Altijd en alom aanwezig zijn derhalve:

- de eindtijd (=> 4e hfdst)
- de zondvloed
- de 7000 zielen van Elia = de "generatie Henoch" = het met God wandelende deel der mensheid = de "oogst der schepping"

b. Tijdschema van de zondvloed

maand:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2
dagen:	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29

17e van 7e maand (ark op berg):	147e dag
20e van 7e maand (afnemen van wateren):	150e dag
1e van 10e maand (toppen zichtbaar):	220e dag
12e van 11e maand (Noach opent luik):	260e dag
19e van 11e maand (duif olijftak):	267e dag
26e van 11e maand (duif keert niet terug):	274e dag
1e van 1e maand (wateren opgedroogd):	308e dag
27e van 2e maand (einde zondvloed):	364e dag

Overeenkomstig het tijdschema zou het nog 144 dagen duren voordat na een eerste zichtbaar worden van de aarde d.w.z. van de bergtoppen deze weer leefbaar zou zijn:

27e van 2e maand einde zondvloed:	364e dag
1e van de 10e maand toppen zichtbaar:	220e dag
	<hr/>
	144 dagen - duur van leefbaar worden

Noach echter dacht dat na 40 dagen dat al zou kunnen zijn en na dat aantal dagen opende hij "het door hem gemaakte luik" (Gen 8:6). Steeds velen menen misstappen achter zich te kunnen laten door een gelijke gewicht als van de veroorzaakte schade in de vorm van herstel op de andere schaal van de balans te leggen en vervolgens "gewoon verder te gaan waar het mis ging". Zo ook had het "voorspel" van de regens 40 dagen geduurd en leek Noach een "naspel" van 40 dagen voldoende om weer de draad op te kunnen pakken. Volgens de leer van Mozes (b.v. Lev 5:16) echter zal men de schade *plus "één vijfde deel"* = "het geestelijke deel" er bovenop vergoeden en dat laatste deel vergt steeds de meeste tijd en inspanning:

in menig religieuze gezin hingen vroeger schilderijen waarop een omkeer van verkeerd gedrag nog onproblematischer werd voorgesteld. Parallel aan elkaar namelijk liepen een smalle en hobbelige weg met godshuizen aan haar zijde en een brede vlakke weg met kroegen en bordelen met tussen beiden overal verbindingspaden. Wie zich echter van een verkeerde leefwijze af wil wenden, kan niet zomaar terzelfder hoogte van de ene weg op de andere overstappen maar heeft de hele weg terug af te leggen. Verkeerde gewoontes en gemakzuchtigheden zijn moeilijker af te leren des te langer men zich van hen heeft beïnd en tevens moet men alsnog vanaf de eerste lessen met zijn ontwikkeling aanvangen

Want meestal heeft men ook vertrouwen geschonden en gevoelens gekwetst en heeft men tevens zijn eigen geest bedorven. En zo duurde ook het naspel van de zondvloed $144 = 12 \times 12$ dagen = *de uiterste tijd maal de uiterste tijd*:

twaalf is het getal van het uiterste der materie (=> 6e hfdst) en daarmee ook van tijd als deel van de materie

- voor weer een volledige band van vertrouwen kon ontstaan:

zo vergt ook bij diefstal het herstel van vertrouwen tijd. Met alleen teruggeven kan men niet meteen verwachten dat "mensen niet verder zeuren"

Ook ten opzichte van God moet namelijk de mens in die mate van slecht gewoontegedrag weggelaten worden dat *hij zichzelf weer kan vertrouwen*. Altijd in ieder geval kost het aanzienlijk meer tijd en inspanning om te herstellen dan om te bederven. De Almachtige had zelf de "ark van zijn Woord" (=> 7e hfdst) achter Noach toegesloten (Gen 7:16), wat in meest algemene zin betekent dat de situatie onomkeerbaar was geworden. En God zou hem ook weer opening verschaffen, wat in meest algemene zin betekent dat weer wegen naar een nieuwe toekomst zouden ontstaan. *De werkelijkheid* is steeds de "meest betrouwbare uitgave van het Woord Gods = de ark, maar Noach kon niet wachten:

zie "het wandelen met God van Henoch en van Noach" (=> 6e hfdst)

- en had *zichzelf een venster in de ark van dat Woord = de werkelijkheid gemaakt*. Steeds willen ook velen van de boom des levens plukken (=> 3e hfdst) door met doorbraken als van Noach in het Woord Gods = de ark zich een sneller uitzicht te verschaffen. Via "eigen vensters van veel verwikkeling af- en inkortende exegeses en van daarvoor in de plaats toegevoegde leren" wil men buiten de twaalf maal twaalf dagen van de *eigen* ontwikkeling om tot gemakkelijkere uitwegen en reddingen en bevrijdingen komen. De twaalf maal twaalf dagen zijn echter nodig om zowel tot verlossing als tot herstel te komen, want beiden voltrekken zich alleen volgens het handboek Gods bij de werkelijkheid Gods. Eerst wanneer handelend naar de leer Gods = de werkelijkheid Gods "worden de eerste toppen van de realiteit weer zichtbaar", want het Woord Gods is geschreven met de 22 letters van het hebreeuwse alfabet (=> 7e hfdst) en overeenkomstig het tijdschema vindt dat zichtbaar worden plaats op de 220e dag. Het getal 22 in de thora vertegenwoordigt als deel van het pi-getal de cirkel- en bolvormige uitbreiding van de doorsnede = 7 als in het 1e vers van de thora weergegeven (=> 1e hfdst):

vertegenwoordigt eigenlijk de met 22 letters beschreven voltalligheid = 22 als verdeeld over zeven fases = $22/7 \approx$ het π -getal

De "ruimtelijke werkelijkheid" van het Woord Gods wordt eerst zichtbaar wanneer men daarin geen driedimensionale diepte inkortende doorbraken maakt.

De zondvloed duurde 14 maanden en deze zijn naar de zeven scheppingsdagen ingedeeld. Immers volgt op de zevende dag weer een nieuwe eerste dag:

maanden:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2
in zevenen:	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7

de 2e maand:	2e dag:	de wateren boven de hemel en de wateren onder de hemelen	de luiken van de oervloed en van de hemelen worden geopend
de 7e maand:	7e dag:	de rustdag = sabbat	de ark komt tot rust op de bergtoppen
de 10e maand:	3e dag:	en God sprak "laat de wateren op één plaats samenvloeien opdat het droge te voorschijn komme"	de toppen van de bergen worden zichtbaar
de 1e maand:	6e dag:	de aarde brengt al het leven voort	de aarde is weer leefbaar geworden
de 2e maand:	7e dag:	de zevende dag als de dag van onze geschiedenis (=> 1e hfdst)	het de geschiedenis van het leven wordt weer voortgezet

c. De raaf en de duif

In de boeken van Mozes is geen vers of zinsdeel en zelfs geen woord overbodige tekstvulling en zo heeft ook het tekstdeel "en hij strekte zijn hand uit en nam haar en bracht haar = de duif tot zich terug in de ark" (Gen 8:9) zijn functie. Want daarvoor ging de raaf

uit "uitgaande en terugkerende tot de wateren van de aarde opgedroogd waren" (Gen 8:7), als raven *als van nature schuwe dieren zich niet zo snel op de hand van een mens naar binnen laten brengen*. Aldus symboliseert de raaf als een der onreine dieren (Lev 11:15) het soort mens welke "om de ark van het Woord Gods (=> 7e hfdst) heen fladdert" maar er niet naar binnen gaat. En welke er zelfs niet naar binnen gaat wanneer hij er een tijd in verbleven heeft of er in geboren en opgevoed werd. En aldus symboliseert de duif de mens welke ondanks zijn nietigheid de grote almachtige God vertrouwt zoals menige duif zich de hand van een voor hem zo reuzegrote mens toevertrouwt. Niet heeft men een bemiddelaar nodig om met God in de tuin van de schepping te wandelen en het derde hoofdstuk van de thora van de mens in Eden spreekt daar dan ook niet over. Raven eten verder alles en ook aas en zo kon de raaf in leven blijven door "op de ark te overnachten" en er niet in terug te keren. Weinig geestrijke mensen kunnen vaak leven in situaties waarin mensen met meer geest niet kunnen leven omdat het geen leven te noemen is:

in de thora worden onreine mensen met eters van onrein voedsel vergeleken (Lev 11e hfdst)

De duif "vond geen rust voor de palm van haar voet" (Gen 8:9), maar die vond zij wel op de hand van Noach en ook mensen zullen zich hun schepper toevertrouwen in plaats van met onwaardige situaties genoeg te nemen. Tegelijk echter kan men geen greep Gods op het leven verwachten zoals een trein door spoorrails geleid wordt. Want weliswaar bracht Noach de duif weer tot zich in de ark, om echter alle dieren en derhalve ook de andere duiven weer te laten gaan zodra het kon:

(Gen 8:9): וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה **1418**
 en strekte hij zijn hand uit en hij nam haar (de duif)
 en bracht haar tot zich in de ark

(Gen 8:17): הוצא אתך ושרצו בארץ **1418**
 (alle dieren) laat uitgaan met jou
 (uit de ark) dat zij wemelen op aarde

Men zal mensen niet in eigen geloofsstramienien proberen vast te houden omdat een ieders eigen natuur hem de weg Gods in vrijheid doet kennen:

duiven zijn meesters in het vinden en terugvinden van de weg over de gehele aarde

Uiteraard wilde de ongeduldige Noach vaststellen of de voor hem buiten zicht zijnde leefgebieden opgedroogd waren en het leven voortgezet kon worden. De 7e scheppingsdag is de dag van onze geschiedenis (=> 2e hfdst) en het "droog zijn" = 6 x 571 moest zich derhalve ook tot de zevende dag = 7 x 571 uitstrekken:

(Gen 8:5): והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי **3426 = 6 x 571**
 בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
 en de wateren waren gaande en ontbrekende
 tot de maand de 10e; op de 10e van de maand
 werden gezien de toppen van de bergen

(Gen 8:8): הקלו המים מעל פני האדמה **571 = 1 x 571**
 (en hij zond de duif om te zien): of minder
 werden de wateren van boven de oppervlakte
 van de aardbodem

= 7 x 571

De raaf kon hem dat net zo weinig laten zien als niet geestelijk ingestelde mensen geen voelsspriet voor leefbaarheid naar geestelijke maatstaven kunnen zijn. Velen komen in milieus als kroegen en bij evenementen van twijfelachtig vermaak reeds in feeststemming als zou het sabbat zijn en zo voelde ook de raaf zich bij nog kale omstandigheden al in zijn element:

(Gen 8:7): וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ 2877 = **7 x 411**
en hij zond de raaf en hij ging uit uitgaande en terugkerende tot
het opdrogen van de wateren van boven de aarde

(Gen 8:13): חרבו פני האדמה 411 = **1 x 411**
(en zie): droog waren geworden de oppervlakten
van de aarde (en zij gingen de ark uit)

Het van geestelijke waarden ontdane is naar de naaktheid van de slang (=> 3e hfdst) en zo houdt het leefplezier van de "raafachtigen" nog hongersnood voor een geestelijk ingesteld mens in:

(Gen 8:7): הערב de raaf **277**

(Gen 12:10): הרעב de hongersnood **277**

De raaf vloog ook in nabijheid van de ark en bracht daarmee anders dan de duif geen nieuwe informatie:

(Gen 8:7): ויצא יצוא ושוב 528
en hij (de raaf) ging
uit uitgaande en terugkerende
liet zien het deel wat Noach kon zien

(Gen 8:11): עלה זית טרף בפיה וידע נח 1056 = **2 x 528**
een blad van de olijfboom (vers)
geplukt in haar (de duif haar) snavel **en wist Noach**
liet zien het deel wat Noach kon zien
en het deel wat hij niet kon zien

Eerst als de duif als een der reine vogels en beeld van de geestelijk ingestelde mens rust voor zijn voeten vond, was de aarde naar de maatstaven Gods leefbaar geworden:

(Gen 8:8): את היונה 477
de duif

(Gen 8:13): והנה חרבו פני האדמה 477
en zie: opgedroogd waren de
oppervlakten van de aardbodem

De raaf echter is als een der onreine vogels een beeld van de in duisternis levende mens:

ערב - (orev) **raaf**, ongedierte, steekvliegen
- (erev) **avond**, mengvolk
- (arav) borg staan (ook met zijn leven), **mengen, vermengen**
- **zondvloed (maboel) betekent "vermenging"**

- als de meeste soorten ook zwart van kleur zijn. De duif bracht als beeld van de reine mens "licht in de duisternis", waar de avond (ערב) van de raaf (ערב) hij doorbrak door "tegen de tijd van de avond (ערב)":

(Gen 8:13): ותבא אליו היונה לעת ערב 477
en kwam tot hem de duif tegen
de tijd van de **avond** - ערב = "raaf" en "avond"

- met een vers geplukt blad van de olijfboom te komen. Want de olijf staat voor de olie:

- waarop in die tijd en zo ook in de tempel de lampen brandden (o.a. Ex 27:20)
- waarmee de priesters en koningen en tempelgerei en al het geheiligde "gemesjacht" = "gezalfd" werden (o.a. Ex 30:24-26)

In het verlengde van de ark als het Woord Gods (=> 6e hfdst) zijn derhalve ook de raaf en de duif symbolische weergave van alomvattendere werkelijkheid. En zo geven overeenkomstig de zeven scheppingsdagen ook de "twee maal zeven dagen van wachten" van

Noach twee cycli van geestelijke voortontwikkeling weer. De eerste is die van het nog zijn hoop stellen op onreine mensen, als in de ogen van "geestelijke beginnelingen" zij vaak nog groot en geweldig zijn. De tweede is die van het tot inzicht komen dat eerst met principiële mensen men tot het doel komt. Zwak lijken de laatsten in hun gewelddoosheid vaak te zijn, als ook de duif een liefelijk ogend dier is. Echter worden alle wereldsteden ook door haar bevolkt en op weinige plekken zijn zij niet te vinden. Dat voortschrijdende inzicht van Noach "in de ark van het Woord Gods" nu leidde eerst tot verwikkelijkheid voor de schepper:

(Gen 8:10):	ויחל עוד שבעת ימים אחרים en hij wachtte nog zeven dagen andere	1265	
			- doet Noach 2 maal => Gen 8:12
(Gen 8:21):	וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם en rook Jahwe de geur de liefelijke en sprak Jahwe tot zijn hart: niet zal ik voort- gaan om gering te maken nog de aardbo- dem vanwege de mens	2530 = 2 x 1265	
(Gen 8:21):	<i>en rook Jahwe de liefelijke lucht</i>		
	את ריח הניחח de liefelijke lucht	700	- en rook Jahwe de geur der schepping = 7
	רוח - ruiken	214	
	רוח - geest	214	
	טהר - rein	214	

Zo ook offerde Noach voor de zondvloed niet en na de zondvloed offerde hij wel. Gedurende "de volledige tijd in het Woord Gods van de 365 dagen in de ark" (= > boven) was hij tot besef omtrent de oorspronkelijke waarden der schepping en daarmee tot besef van rein en onrein gekomen en dat laatste komt weer in de meer gespecificeerde voedselvoorschriften van na de zondvloed tot uitdrukking (= > 9e hfdst). Door zijn besef omtrent rein en onrein offerde hij welgevallig en werd hij welgevallig:

(Gen 8:21):	וירח יהוה את ריח הניחח en rook Jahwe de lucht de liefelijke	950	
	הניחח de liefelijke		- in dit woord is de naam Noach (נח) vervat
	leeftijd van Noach:	950	jaar

- en werd hij de grondlegger van het land Kanaän in geestelijke = 1 en materiële = 4 volledigheid:

leeftijd van Noach:	950 jaar	= (1 x 190) + (4 x 190)
כנען Kanaän	190	

En dat was het "wegnemen van de vloek" wat zijn vader Lamech voorspeld had (Gen 5:29). Want van het "land vloeiende van melk en honing" was vanaf Adam en Kaïn in negatieve zin sprake als de "van waarden ontdane aardbodem" = het "vervloekt zijn" = de "naaktheid van de slang". Door de ontwikkeling in de ark van het Woord Gods werden de ontbrekende waarden weer toegevoegd:

(Gen 4:11):	ארור - (arur)	vervloekt	407
(Gen 6:16):	תבה - (theba)	ark	407

d. De "duur van alle dagen van de aarde"

(Gen 8:22): זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה **1686**
zaaiing en oogst en koude en hitte en zomer en winter en dag en nacht (niet zullen zij ophouden)

(Gen 8:18): נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו **1686**
(en gingen uit) Noach en zijn zonen en zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem

De getalwaarde van "Noach en alle mensen met hem" in het vers van het uitgaan uit de ark (Gen 8:18) is dezelfde als van de in het 22e vers genoemde 4 x 2 met elkaar tegenstellingen vormende en altoos voortdurende elementen. Vier maal twee mensen in de tegenstelling "man-vrouw" gingen ook uit de ark en vier maal twee tegenovergestelde elementen met als gemeenschappelijke factor *de tijd* worden genoemd en dus zou *de geschiedenis van de mens* nooit voortijdig (Gen 8:22):

totaan alle dagen van de aarde

- beëindigd worden. Ook de mens bestaat als al het materiële uit tegenstellingen met als hoogste die tussen man en vrouw:

(Gen 2:21): ויסגר בשר תחתנה **1644**
en hij sloot (met) vlees in plaats van haar (van de zijde)

- de eenheidsmens als in het materiële gescheiden in man en vrouw (= 2e hfdst)

זרע	zaaien	277	קציר	oogsten	400
קר	koude	300	חם	warmte	48
קיץ	zomer	200	חרף	winter	288
יום	dag	56	לילה	nacht	75
		----			----
		833	+	811	= 1644

- acht mensen man <=> vrouw en acht tegenovergestelde elementen

Nooit zal het verwijderd raken van de mens van zijn schepper als gevolg van het nemen van de verkeerde vrucht:

(Gen 3:10): את קלך שמעתי בגן ואירא **1644**
uw stem hoorde ik in de tuin en ik vreesde

- tot algehele vernietiging leiden. De tegenstellingen van het 22e vers vallen namelijk uiteen in een groep van dat dingen vooral begonnen worden en in een groep van dat dingen vooral beëindigd worden. Tegenstellingen als "koude en hitte" lijken aan dat "beginnen of beëindigen van dingen" niet te beantwoorden, terwijl echter de betekenislijn van de tweede groep inclusief het woord voor "hitte" naar aanverwante woorden:

קציר (katsir)	oogst	קצר (katsar)	aan het einde van zijn geduld zijn
חם (chom)	hitte	חמה (chema)	toornloed
חרף (choreph)	winter	חרף (chereph)	zijn leven op het spel zetten, verhonen, spotten, smaden
לילה (laila)	nacht	לילה (laila)	nacht

- een voorspelling van de zondvloed en daarmee een eindigen inhoudt. Het verschil in getalwaarde tussen beide groepen geeft daarbij aan dat het "beginnen" net niet door het "beëindigen" achterhaald zal worden:

זרע	277	קציר	400
קר	300	חם	48
קיץ	200	חרף	288
יום	56	לילה	75
	----		----
	833		811

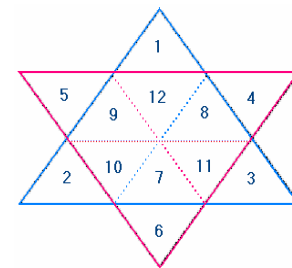
Het kleine verschil van 833 - 811 = 22 is namelijk het grote verschil = 2200:

(Gen 8:21): וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה **2200**
 en rook Jahwe de lucht de liefelijke en sprak Jahwe in zijn hart: niet zal ik voortgaan om gering te maken nog de aardbodem

- want als gezegd (=> boven) is het getal 22 in de thora deel van het n-getal als symboliek van de eindeloze ruimtelijke uitbreiding vanuit God als middelpunt:

22 => 2200 - de uiterste tegenstellingen genoemd in het 22e vers

De zondvloed blijft altijd aanwezig (=> boven) maar zal als een gericht *plaatselijk* wegne- men van kwaad "nooit meer" (=> onder) totaan de hier met vier uiterste tegenstellingen weergegeven *gehele geschiedenis der mensheid in haar materiële bestaan* reiken. Al het materiële bestaat in dubbelheden (=> 1e hfdst) en de drie maal twee punten van de davidster spannen in hun tegenovergesteldheid het middenvlak van de materieel op de zevende dag gerealiseerde schepping (=> 2e hfdst) als een tent op. De zes eigenlijke scheppingsdagen zijn in de 2 x 6 tegenstellingen "avond-ochtend" verdeeld en getuige de davidster met haar zes buitenste en zes binnenste puntvlakken worden de zes avonden op de met het middenvlak van de ster weergegeven zevende dag van onze geschiedenis gerealiseerd. Het getal twaalf is dat van het uiterste der materie (=> 6e hfdst) en de materie bestaat uit uiterste tegenstellingen:

twaalf puntvlakken

jaar van de zondvloed:	1656
getalwaarde van de acht tegenstellingen (=> boven):	1644

	12

Aldus geven de tegenstellingen van het 22e vers weer dat overeenkomstig de twaalf ontbrekende jaren de materiële wereld "nooit meer" in volledigheid aan het jaar van de zondvloed toe zal komen. Het "nooit meer" is te verstaan als "nooit ooit", want alleen als een symbolische volledigheidswaergave "bedekte DE zondvloed ook de toppen van de hoge bergen" (Gen 7:20). Immers doorbrak de duif het "ophouden van zaaien en oogsten" (Gen 8:11):

(Gen 1:21):	עלה זית טרף	811	קציר	oogsten	400
	blad van de olijfboom		חם	warmte	48
	(door de duif vers geplukt)		חרף	winter	288
			לילה	nacht	75

					811

- het gedeelte van het beëindigen (=> boven)

Het reilen en zeilen der mensheid = "de met de vier uiterste tegenstellingen in tijdvormen weergegeven geschiedenis der mensheid" is in het algemeen dermate bedorven dat in iedere tijd menigeen een algehele zondvloed onvermijdelijk acht. Echter mag overeenkomstig de "1644 en net geen 1656" en overeenkomstig de "811 en net geen 833" het weliswaar vaak "vijf na twaalven" lijken, maar de mensheid als geheel zal steeds opnieuw over de wateren der tijd gered worden.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400